

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Враца, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Пламен К. Кучев

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова-Цветкова
като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно
гражданско дело № 20241400500050 по описа за 2024 година

Въззивното производство е образувано въз основа на въззивна жалба,
вх.№ 47/03.01.2024г., подадена от Детска градина „***“-гр.Враца, чрез
пълномощника адв. М. М., против Решение №761/14.12.2023г. на Районен съд
– Враца, постановено по гр.д. № 1843/2023г., с което е отменена Заповед №
2836-350/07.07.2023г. на ВИД директор детска градина „***“, с която и на
основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО на М. П. С. от гр.Враца, заемаща длъжност
***”, е наложено дисциплинарно наказание ”забележка”. Със същия съдебен
акт Детска градина „***“ е осъдена да заплати на ищцата направените
разноски по делото, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в
размер на 710 лв., както и да заплати по сметка на ВРС държавна такса в
размер на 50 лв.

В жалбата се твърди, че атакуваното съдебното решение е неправилно
и незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния
закон, при съществено нарушение на съдопроизводствените норми и е
необосновано.

Твърди се, че неправилно първоинстанционния съд, с оглед събраният
по делото доказателствен материал, е приел, че процедурата, заложенa във

фактическия състав по налагане на наказание за нарушение на трудовата дисциплина е незаконосъобразно осъществена, при неспазване на императивните правила за това. Сочи се, че е неправилен извода на съда за неизпълнение от работодателя на императивното изискване, визирано в чл. 193, ал.1 от КТ, предписващо задължение да се изслуша работника или служителя или да се приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените доказателства по повод конкретните констатирани нарушения на трудовата дисциплина. Твърди се, че с писмо, изх. № 76/28.06.2023г. са поискани обяснения за две от посочените дисциплинарни нарушения – за ненавременно информиране на родителя за живота и здравето на дете по време на престоя му в детската градина и за незнание от страна на учителя за кое дете се полага грижи, с което е предявена и жалба от родителя на това дете, а обясненията относно наложеното дисциплинарно нарушение, представляващо оставяне на дете без надзор само на детската площадка в дворното пространство на детската градина, са поискани устно още в деня на нарушението. Смята, че разпоредбата на чл.193, ал. 1 от КТ се свежда до изискването искането и даването на обяснения да предхождат дисциплинараното наказание, което предполага, че обясненията следва да бъдат дадени след откриване на нарушението и преди налагане на наказанието и в настоящия случай това изискване на закона е спазено.

Сочи се още, че е неправилен и извода на съда относно липсата на всички изискващи се, съгласно чл.195 от КТ реквизити относно съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинараното наказание и по конкретно липсата на реквизитите, отнасящи се до обективните и субективните признаци, които описват конкретните нарушения. Твърди се, че всички необходими реквизити са налице, като се излагат съображения за това. Счита, че въпросът, дали е налице неточно или непълно посочване на относимите разпоредби в процесната заповед, не е обуславящ сам по себе си незаконност на наказанието. Счита че, е налице доказана законност на процесната заповед, в която е установено по несъмнен начин осъществяването на процесните нарушения и при това положение работодателят е изпълнил доказателствената си тежест, свързана с доказването на фактите, отнасящи се до дисциплинараното нарушение, представляващи основание за налагане на най-лекото дисциплинарно наказание, като се позовава на съдебна практика (Определение № 747 от 03.07.2017 г. по гр.д. № 5527/2016 г., IV Г. О. на ВКС)

Иска се отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноските и за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК, е постъпил отговор вх. № 721/16.01.2024 г. на въззивната жалба, подадена от въззиваемата М. П. С., чрез упълномощения ѝ адвокат С. Г. – АК Враца, с който жалбата се оспорва като неонователна. Счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и не са налице основания за неговата отмяна. Твърди се, че районният съд подробно е обсъдил събраните по делото доказателства и е направил законосъобразни изводи относно основателността на предявения иск за отмяна на процесната заповед. Според въззиваемата страна, правилно първоинстанционният съд е приел, че ответника не е изпълнил императивните изисквания на чл. 193 и чл. 195 от КТ, поради което и процедурата по налагане на дисциплинарно наказание е била проведена незаконосъобразно.

Иска се потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на направените разноси и за двете инстанции.

С въззивната жалба и с отговора ѝ страните не сочат доказателства и не правят доказателствени искания.

При проверка на допустимостта и редовността на въззивната жалба настоящият съдебен състав констатира, че същата е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК и отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК.

При констатираната редовност на жалбата, съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Първоинстанционното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с основанието и петитума на искането за съдебна защита, предявено с исковата молба на ищеца.

За да се произнесе по основателността на жалбата, настоящият съдебен състав обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с изтъкнатите от страните доводи, при което приема следното:

Районен съд-Враца е бил сезиран с предявен иск от М. П. С. против Детска градина „***“-Враца, за отмяна на заповед №2836-350/07.07.2023г. на директора на ответната детска градина, с която на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“.

В исковата молба се твърди, че ищцата работи при ответника като „***“, като дисциплинарното наказание е наложено във връзка с изпълнението на трудовите ѝ задължения на тази длъжност. Поддържа се, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е немотивирана, тъй като нарушенията не са индивидуализирани, вкл. по време и място на извършване, не е посочено кои трудови задължения не са изпълнени и не са посочени достатъчни факти и обстоятелства, които да позволяват индивидуализацията на нарушенията. Твърди се, че тези недостатъци на заповедта нарушават правото на защита на ищцата, още повече, че за част от описаните в заповедта нарушения работодателът не е изпълнил задължението си по чл.193 КТ да събере предварително писмените обяснения на ищцата. Посочва се, че не е ясно как работодателът е оценил тежестта на нарушенията и обстоятелствата, свързани с тяхното извършване, за да прецени, че следва да наложи наказанието.

Иска се отмяна на обжалваната заповед.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е ангажирал писмен отговор, че оспорва иска. Излага подробни доводи, че при налагането на наказанието са спазени изискванията на чл.189, ал.1, чл.192, ал.1, чл.193, ал.1, чл.194, ал.1 и чл.195 от Кодекса на труда. В отговора се изброяват задължения на ищцата, произтичащи от длъжностната ѝ характеристика, Етичния кодекс на ДГ“***“ и Правилника за дейността на ДГ“***“, като се поддържа, че тя е нарушила тези задължения. Поддържа се също, че относно оставянето на дете без надзор на детската площадка, от ищцата устно са изискани обяснения и записът от охранителните камери в двора на детската градина, са прегледани съвместно от страните.

При така подадените искова молба и отговор, в производството пред районния съд са събрани писмени и гласни доказателства, въз основа на които се установява следното:

Предмет на спора е заповед №2836-350/07.07.2023г. на директора на ответната детска градина, с която на основание чл.195, ал.1 вр.с чл.188, т.1 от КТ и чл.187, т.10 от КТ, на ищцата М. С. е наложено дисциплинарно наказание “Забележка”. Съгласно мотивите на заповедта, наказанието е наложено за несвоевременно информиране на родителя за живота и здравето на детето по време на престоя му в детската градина, незнанието от страна на

учителя за кое дете полага грижи и оставяне на дете без надзор само на детска площадка в дворното пространство на детската градина. Посочено е също, че на 13.06.2023г. са констатирани нарушения на трудовата дисциплина, длъжностната характеристика и етичния кодекс на ДГ****, установени с жалба вх.№227/15.06.2023г., подадена от С. Б. Г..

Между страните не се спори, а това се установява и от представените по делото трудов договор №69/07.07.1994г., допълнително споразумение от 26.09.2022г. и длъжностна характеристика, че ищцата работи при ответника на длъжност „****“ при актуални длъжностни задължения, описани в длъжностна характеристика, връчена ѝ на 20.10.2022г.

Видно от приложеното копие от жалба вх.№227/15.06.2023г., директорът на ответната детска градина била сезирана с оплакване от майката на детето Д. А., че на 12.06.2023г. детето е взето от градината от своя дядо, който забелязал разранена горна устна на детето и синина под дясното му око. В жалбата се посочва също, че вечерта на същия ден майката забелязала и други синини по тялото на детето и следи от ухапвания, като във връзка с това изразява недоволство, че не е била уведомена за евентуално сбиване между децата в градината или падане, както и че работата на персонала на градината включва и надзор върху сигурността на децата.

В жалбата е направено и второ оплакване, а именно, че на 13.06.2023г. дядото на Д. отново отишъл да я вземе от детската градина, но ищцата не е знаела кое е детето Д. и се наложило друга учителка да го посочи и изведе. Твърди се също, че детето било изведено раздърпано, с мръсни диоптрични очила и с пусната коса, което сочи на неполагане на достатъчно грижи за него.

Във връзка с така подадената жалба, с писмо изх.№76/28.06.2023г. от ищцата е изискано даването на обяснения относно изложеното в жалбата, което е квалифицирано от работодателя като ненавременно информиране на родителя за живота и здравето на детето по време на престоя му в детската градина и незнанието на учителя за кое дете полага грижи.

На 03.07.2023г. ищцата е депозирала писмени обяснения вх.№244, озаглавени от нея „обяснителна бележка“, в които посочва, че във връченото ѝ писмо за обяснения е представена непълна и неясна информация за предполагаемото нарушение на трудовата дисциплина, вкл. липса на яснота за фактическата обстановка, датата на нарушението и засегнатите лица. Ищцата

посочва също, че обяснения може да даде само въз основа на устно пресъздадената от работодателя обстановка и твърдения в жалбата на родителя, като излага доводи, че считано от 01.06.2023г. в градината са обособени сборни групи, като в групата на детето Д. ищцата била учител само да два дни. Посочва, че през втория от двата дни детето било разстроено, че не е взето от майка си по-рано и плачело, поради което ищцата се опитвала да го успокои. Посочва също, че около 16,40 часа дошъл дядото на Д., когато ищцата не познавала, и уточнение кое е детето действително било направено, но това се дължало на обстоятелството, че ищцата не познавала дядото, а редовен учител на детето била учителката Й. Т., която също присъствала.

Изложените в обясненията на ищцата твърдения, относно работата в сборни групи и това, че детето Д. не е от редовната група на ищцата М. С., се потвърждава от разпита на св.Й. Т., като свидетелката установява също и това, че действително дядото на Д. е дошъл да я вземе, а Точевска обяснила на ищцата кой е той и кое е детето.

Пред първоинстанционния съд е разпитана и жалбоподателката С. Г., която поддържа изложените в жалбата твърдения. Свидетелката Г. установява също, че е подала жалбата по молба на директора на детската градина, а твърденията, че на 12.06.2023г. детето Д. е било наранено физически по време на смяната на ищцата, са на учителката от сутрешната смяна И. Н., според която до обяд не е имало инциденти с деца.

При така установеното от фактическа страна, въззивният съдебен състав достигна до следните правни изводи:

На първо място, както това е прието и от първоинстанционния съд, налице са допуснати от работодателя съществени процесуални нарушения при постановяване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно разпоредбата на чл.193, ал.1 от КТ, работодателят е длъжен преди налагане на наказанието да изиска от работника или служителя обяснения, както и да събере и оцени посочените доказателства. Обясненията следва да се изискат по отношение на всички нарушения на трудовата дисциплина, които се предполага, че са извършени и за които ще бъде наложено наказанието. Неизискването на такива обяснения е особено съществено процесуално нарушение, което съгласно разпоредбата на чл.193, ал.2 от КТ води до отмяна на заповедта за наказание, без спора да бъде разглеждан по същество. В процесния случай между страните няма спор, а това се установи

и от събраните по делото доказателства, че работодателят е изискал обяснения само по отношение на 2 от визираните в заповедта за наказание нарушения-ненавременното информироване на родителя за живота и здравето на детето му ши незнанието на учителя за кое дете полага грижи. По отношение на третото нарушение-оставяне на дете без надзор, няма данни за изискване на обяснения, макар в тежест на ответника е било да докаже съществуването на такива. Въззивният съд споделя доводите на жалбоподателя, че няма законово изискване работодателя да кани писмено работника или служителя за даване на обяснения. Макар обаче да е несъмнено, че обясненията могат да бъдат изискани и устно, в съдебното производство работодателят носи задължението да докаже както, че изобщо е поискал обяснения, така и че изискването им е извършено със съобщаването на достатъчно информация, която да позволи на работника или служителя да разбере за какво нарушение на трудовата дисциплина се искат обясненията, при което това нарушение да е достатъчно индивидуализирано от работодателя. В разглеждания случай ответника и настоящ жалбоподател не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за устно изискване на обяснения във връзка с оставянето на дете без надзор, поради което и по арг.от чл.193, ал.2 от КТ спорът за извършването на това дисциплинарно нарушение не следва да бъде разглеждан по същество.

На следващо място, съдът намира заповедта за дисциплинарно наказание за немотивирана. Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.1 от КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението, и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. В случая обаче, описвайки нарушенията на трудовата дисциплина, работодателят е използвал общи изрази, без да конкретизира нито кога са извършени нарушенията, нито детето /децата/, което се има предвид. Заповедта съдържа и недопустимо препращане към жалбата на родителя С. Г., която жалба нито е подавана до ищцата, нито са налице доказателства да е била доведена до знанието й, вкл.чрез връчването на копие от нея заедно със заповедта. Ето защо и тъй като по делото не са ангажирани доказателства за запознаването на ищцата с жалбата на С. Г., то следва да се приеме, че заповедта за дисциплинарно наказание е немотивирана по смисъла на чл.195, ал.1 КТ / в този смисъл Решение № 50035 от 3.04.2023 г. на ВКС по гр. д. № 1621/2022 г., III г. о., ГК/

Следва да се посочи също така, че с оглед позоваването на чл.187, ал.1, т.10 от КТ работодателят е имал задължението и да посочи кои са трудовите задължения, за които се твърди, че не са изпълнени от ищцата, съответно да посочи от кой нормативен или вътрешен, или друг акт от посочените в чл.187, ал.1, т.10 от КТ, произтичат тези задължения. В случая липсва както конкретизация на задълженията, така и конкретизация на акта, от който те произтичат, поради което и на това основание заповедта се явява немотивирана, като по същество немотивирането пречатства защитата на ищцата по нея. Немотивирането на заповедта пречатства и възможността за ефективен съдебен контрол върху законността на дисциплинарното наказание, поради което също съставлява основание за нейната отмяна без спора да бъде разглеждан по същество.

Обстоятелствата, във връзка с немотивираността на заповедта за дисциплинарно наказание и във връзка с нарушението на изискванията по чл.193, ал.1 от КТ са изяснени правилно от районния съд, който въз основа на тях е достигнал до правилният извод за незаконосъобразност на дисциплинарното наказание. При правилна преценка на събраните по делото доказателства районният съд е приложил правилно материалния закон, поради което постановеното от него решение ще следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото и на осн.чл.78, ал.3 от ГПК жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата М. С. направените от нея разноси за адвокатска защита в производството пред въззивната инстанция, в размер на 933 лв.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №761/14.12.2023г. на Районен съд – Враца, постановено по гр.д. № 1843/2023г.

ОСЪЖДА Детска градина „***“-***, БУЛСТАТ ***, да заплати на М. П. С. от *** , ЕГН *****, сумата от 933 лв., представляваща направените от нея разноси за адвокатска защита в производството пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____